

- Homogeno rješenje – diferencijalnu jednačbu izjednačiti s 0 (sustav titra vlastitim frekvencijama, nema pobude)
- Partikularno rješenje – gledati pobudu, pretpostaviti partikularno rješenje
- Početni uvjeti homogene jednačbe – računaju se iz totalnog rješenja
- Ako sustav nema nula – u diferencijalnoj jednačbi ne postoje derivacije ulaza
- Ako sustav kao ulaz ima derivaciju pobude – računanje novih početnih uvjeta
- Partikularno rješenje – prisilni odziv, najbrže preko frekvencijske karakteristike
- Odziv sustava u stacionarnom stanju – zbroj prirodnog (prijelaznog) i prisilnog (partikularnog) rješenja, prirodno rješenje je 0 (uvrštavanjem $t=\text{besk.}$ u homogenu jednačbu), znači odziv u stacionarnom stanju je zapravo prisilni odziv jer se sustav istitirao u $t=\text{besk.}$
- Kod prijenosne funkcije (laplace) – početni uvjeti (0-) su 0, prijenosna funkcija kod laplacea, je u impulsni odziv u donjem području, isto vrijedi i kod Z transformacije, $H(z)$ je u donjem području impulsni odziv
- Odziv mirnog sustava – preko prijenosne jednačbe (laplace)
- Vraćanje $H(z)$ u $h(n)$ najbolje ići tako da se podijele polinomi u brojniku i nazivniku, puno posla ako se ide na parcijalne (pogotovo ako ne može parcijalni razlomci)
- Kod Z transformacije i traženja mirnog i nepobuđenog odziva, trebaju se izračunati novi početni uvjeti za pobudu (ako su zadani početni uvjeti u 0+), kod Laplacea se u pobudu uvrštavaju početni uvjeti 0-
- Kod fazno frekvencijske karakteristike u Z domeni, uvijek u brojniku naštimati 1
- Konvolucija u vremenskoj domeni jednaka je umnošku $H(z)*U(z)$
- Ako ne ide parcijalna, podijeliti $H(z) / z$ i onda rastaviti na parcijalne, poslije z vratiti
- Kod parcijalnih razlomaka ako su u brojniku i nazivniku iste potencije, podijelit brojnik i nazivnik, mora nazivnik biti većeg stupnja od stupnja brojnika
- Kod kontinuiranih signala, $k \in \mathbb{N}$; $t, T \in \mathbb{R}$
- Sin i cos su periodični s $2k\pi$
- Kod diskretnih signala: $N \in \mathbb{N}$; $n \in \mathbb{Z}$; $k \in \mathbb{N}$
- Zapamtiti formulu za snagu diskretnih signala, nema je u šalabahteru
- Kod kontinuiranih signala, frekvencija omega može biti cijeli i realni broj, gledamo najveću frekvenciju (koja može biti realni i cijeli broj) koja dijeli obje frekvencije da nakon dijeljenja dobijemo cijeli broj
- Kod diskretnih signala, frekvencija omega mora uz sebe imati π , jer u protivnom je N realan broj, tražimo najmanju frekvenciju koja dijeli i jednu i drugu frekvenciju, tako da nakon dijeljenja ostane cijeli broj

